

Arrest

**nr. 88 577 van 28 september 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 mei 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 6 augustus 2010 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 5 augustus 2010 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. Bij aangetekend schrijven van 20 september 2011 diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 21 oktober 2011 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij arrest nr. 72 730 van 3 januari 2012 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker had ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal.

1.5. Op 14 mei 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om, op basis van medische redenen, tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk werd verklaard.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 30 mei 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker via de postdiensten ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaart te heten [K. N.]

[...]

en van nationaliteit te zijn : Kosovo

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 24 oktober 2011 werd door het CGVS een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus genomen. Op 5 januari 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afstand van geding (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen uitspraak dient te worden gedaan inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Zijn betoog luidt als volgt:

“Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de bestreden beslissing motiveerde door te stellen dat verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten;

Terwijl verzoekende partij stelt dat een loutere verwijzing naar artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet geen motivering in feite is: de bestreden beslissing bevat geenszins de feitelijke motivering van de ingeroepen bepalingen;

Terwijl hoogstens sprake kan zijn van een motivering in rechte;

Terwijl de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt: voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen;

Terwijl de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 de overheid ertoe verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze;

Terwijl het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing en dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerend motief bevat op grond waarvan deze werd genomen;

Terwijl de uitdrukkelijke motivering inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden;

Terwijl verzoekende partij niet in staat wordt gesteld te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (zie RvS 26 maart 2002, nr. 105 103);

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624);

Terwijl de beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen en een voorbeeld is van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering;

Terwijl de loutere vaststelling dat betrokkene niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum op zich als motivering in rechte en in feite van het bevel om het grondgebied te verlaten niet volstaat;

Terwijl momenteel een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet hangende is;

Terwijl bijgevolg verzoekende partij geenszins uitgeprocedeerd is zodat minstens de bestreden beslissing dient geschorst te worden in toepassing van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet);

Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen (motiveringsbeginsel) en een [s]chending van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) in zich draagt;"

3.2. Verweerder antwoordt dat wel degelijk voldaan is aan de vereisten van de formele motiveringsplicht, nu de juridische en de feitelijke bepalingen op grond van dewelke de bestreden beslissing werd genomen duidelijk in de bestreden beslissing zijn weergegeven.

3.3. De Raad kan slechts opmerken dat verzoeker terecht stelt dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de

bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt. Verzoeker wijst er immers op dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 7 van de Vreemdelingenwet en blijkt tevens kennis te hebben van het feit dat hij het Rijk dient te verlaten omdat hij niet in het bezit is van de in artikel 2 van de Vreemdelingenwet voorziene documenten. Aangezien in de bestreden beslissing bovendien verder wordt toegelicht dat hij niet beschikt over een geldig paspoort dat voorzien is van een geldig visum kan verzoeker niet voorhouden dat er sprake is van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat deze beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171). Verzoeker kan, aangezien in de bestreden beslissing wordt gewezen op het ontbreken van een paspoort dat voorzien is van een geldig visum, ook niet gevolgd worden in zijn bewering dat de nodige “*uitleg*” ontbreekt.

Voorts moet erop gewezen worden dat het louter indienen van een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd geen invloed heeft op de verblijfstoestand van een vreemdeling, zodat verweerder het gegeven dat verzoeker een aanvraag indiende om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd niet diende te betrekken bij de motivering van de bestreden beslissing.

Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing een pertinente en draagkrachtige motivering bevat die verzoeker in staat stelt zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK